Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI ŻELAZNYCH

WARSZAWA | № 13. | d. 10 kwietnia 1922 r.

23.

OBWIESZCZENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3/IV 1922 r. № pr. 1198 w sprawie składu Państwowej Rady Kolejowej.

W myśl art. 3 ustawy z dnia 15 kwietnia 1921 r. w sprawie powołania Państwowej Rady Kolejowej (Dz. U. R. P. № 38 z 1921 r. poz. 226) ogłasza się skład Państwowej Rady Kolejowej na okres trzechlecia 1922 — 1925.

	Członkowie	Zastępcy	
	Grupa I. Przedstawiciele Ministerstw.		
1	Chodkiewicz Bronisł.	Zwoliński Wincenty	Min. Przemysłu i Handlu
2	Lossow Aleksander	Sochaczewski Stanisł.	„ Roln. i Dóbr Państw.
3	Moszczyński Jan	Maciejewski Sylwest.	„ Poczt i Telegrafów
4	Rogalski Stanisław	Sienkiewicz Franc.	„ Skarbu
5	Inż. Rybczyński Miecz.	Inż. Siwicki Kazimierz	„ Robót Publicznych
6	Kwaśniewski Stanisł.	Inż. Przybylski Marjan	„ Spraw Wojsk.
	Grupa II. Przedstawiciele miast.		
7	Inż. Drzewiecki Piotr	Libicki Stanisław	Warszawa
8	Dr. Stupnicki Roman	Inż. Praszkier Gerson	Łódź
9	Neuman Józef	Inż. Hauswald Edwin	Lwów
10	Federowicz Jan Kanty	Inż. Sare Józef	Kraków
11	Inż. Suchowiak Henr.	Kontrowicz Władysł.	Poznań
12	Wittig Antoni	Inż. Oziębło Eustachy	Bydgoszcz
13	Ursyn-Niemcewicz J.	Dmowski Leopold	Brześć n. Bugiem

	Członkowie	Zastępcy	
	Grupa III. Przedstawiciele pow. ciał samorządowych Województw.		
14	Inż. Narewski Michał	Inż. Jentys Stanisław	Wojew. Warszawszkie
15	Inż. Karwaciński Jan	Inż. Psarski	„ Łódzkie
16	Inż. Karczewski Jan	Massalski Edmund	„ Kieleckie
17	Chomicz Jan	Rosenwerth Stanisł.	„ Lubelskie
18	Baliński Ignacy	Inż. Jarzębski Ignacy	„ Wołyńskie
19	Jankowski Czesław	Wieczorek Roman	„ Białostockie
20	Czarnocki Michał	Poniatowski Szczęsny	„ Poleskie
21	Jundziłł Antoni	Vacat	„ Nowogrodzkie
22	Inż. Rybicki Stanisł.	Rychlik Ignacy	„ Lwowskie
23	Dr Skrzyński Stefan	Inż. Kędzior Andrzej	„ Krakowskie
24	Jaroszyński Marjan	Chowaniec Wacław	„ Stanisławowskie
25	Dr. Bujak Franciszek	Ks. Korduba Teodor	„ Tarnopolskie
26	Pluciński Zygmunt	Ratajski Cyryl	„ Poznańskie
27	Jankowski Józefat	Świacki Karol	„ Pomorskie
28	Szuścik Jan	Dr. Weischenk Fedor	Śląsk Cieszyński
	Grupa IV. Przedstawiciele organizacji gospodarczo-społecznych.		
29	Epstein Tadeusz	Inż. Gross Franciszek	Izba Handl. i Przemysł. Kraków-Bielsko
30	Tenner Ludwik	Dr. Rittel Stanisław	Izba Handl. i Przemysł. Lwów Brody
31	Dr. Lisocki Michał	Czarliński Leon	Izba Handl. i Przemysł. Poznań-Bydgoszcz
32	Czarliński Janusz	Buza Czesław	Izba Handl. i Przemysł. Toruń-Grudziądz
33	Łempicki Jerzy	Vacat	Centralny Związek Polskiego przemysł., górnictwa, handlu i finansów w Warszawie
34	Dr. Wasserberger L.	Zieliński Stefan	
35	Kociatkiewicz Tomasz	Srokowski Kazimierz	Rada Zjazdu Przemysłowców Górniczych w Dąbrowie.
36	Dr. Wygard Ignacy	Inż. Szydłowski Mar.	Krajowe Towarzystwo Naftow, Lwów Związek Polskich Producentów i rafinerów olejów mineralnych Warszawa
37	Dr. Berlinerblau Józef	Inż. Ordyński Tad.	Związek przemysłu włókienniczego w Państwie Polskiem Warszawa
38	Inż. Pannenko Ludwik	Inż. Przyrembel Zyg.	Związek Zawodowy cukrowni Królestwa Polskiego, Warszawa
39	Gościcki Jerzy	Grabski Władysław	Związek Polskich Organizacji Rolniczych, Warszawa
40	Wąsowicz Hipolit	Porowski Mieczysł.	

	Członkowie	Zastępcy	
41	Jaruzelki Władysław	Niedzielski Tadeusz	Centralny Związek Kółek Rolniczych, Warszawa
42	Mielczarski Romuald	Tor Stanisław	Związek polskich stowarzyszeń spożyw. Warszawa
			Związek spożywczych robotniczych stowarzyszeń spółdzielczych, Warszawa
43	Inż. Tomicki Józef	Inż. Gerlicz Wiesław	Związek elektrowni pol. Warszawa
			Stowarzyszenia elektrotechników polskich, Warszawa
44	Dr. Ilski Konrad	Prugar Tadeusz	Centralne Tow. rzemieślnicze w Państwie Polsk., Warszawa
			Izba stowarzyszeń rękodzielniczych i przemysłowych, Lwów

Grupa V. Przedstawiciele Dyrekcyjnych Rad Kolejowych.

45	Vacat	Inż. Dunin Antoni	Warszawa
46	Arkuszewski Marjan	Vacat	Radom
47	Dr. Stahl Leonard	Dr. Rucker Jan	Lwów
48	Br. Götz Okocimski J.	Dr. Jura Albin	Kraków
49	Inż. Dunka de Sajo Władysław	Kasztelewicz Józef	Stanisławów
50	Dr. Drzażdżyński T.	Szczepkowski Wład.	Poznan
51	Marchlewski Tadeusz	Vacat	Gdańsk
52	Wańkowicz Stanisł.	Vacat	Wilno

Grupa VI. Członkowie mianowani przez Ministra Kolei Żelaznych.

53	Inż. Stecewicz Józef		
54	Inż. Jasiński Zyg.		
55	Dr. Kolischer Henryk		
56	Inż. Stelmachowski Olech		

Minister:
(—) *Zagórny-Marynowski*

24.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dn. 22/II 1922 r. № IV 120/17/22 w sprawie zaprowadzenia wagonów z miejscami numerowanemi w pociągach pasażerskich.

Ministerstwo Kolei Żelaznych zaprowadzać będzie w miarę potrzeby i warunków komunikacyjnych w pociągach pasażerskich wagony osobowe z miejscami numerowanemi albo pociągi złożone wyłącznie z takich wagonów.

Prawo przejazdu w tych wagonach będą mieli podróżni, którzy oprócz odpowiednich biletów zaopatrzą się w miejscówki (plackarty) uprawniające ich do zajęcia miejsca wskazanego na miejscówce. Każdy podróżny ma prawo tylko do miejsca na miejscówce oznaczonego.

Opłata za miejscówkę określona jest taryfą.

Wagony przeznaczone do tego celu winny być zaopatrzone w przedziałach w tabliczki nad oparciem, wskazujące numer miejsca w porządku arytmetycznym, poczynając w każdym numerem 1, przyczem należy w przedziałach I klasy wyznaczać—2, w przedziałach II klasy—3, a w przedziałach III klasy—4 miejsca na każdej ławce. W wagonach otrzymanych z repartycji niemieckiej należy zachować numerację istniejącą.

W pociągach niezłożonych wyłącznie z wagonów z miejscami numerowanemi należy na zewnętrznej tablicy kierunkowej każdego takiego wagonu komunikacji krajowej, jako górny wiersz umieścić napis: „Miejsca numerowane” a pod tem właściwy napis oznaczający bieg wagonu. Wagonów w komunikacji zagranicznej nie należy oznaczać specjalnie jako wagonów z miejscami numerowanemi. W środku górnej krawędzi tablicy kierunkowej wagony z miejscami numerowanemi należy przymocować tabliczkę wskazującą numer porządkowy wagonu z miejscami numerowanemi. Tabliczki te wysokie na 17 cm. a szerokie na 11 cm. mają zawierać na tle białym czerwoną farbą liczbę: 1, 2, 3 i t. d. wysokości 10 cm. Jeżeli w pociągu znajduje się tylko jeden wagon z miejscami numerowanemi to i ten powinien być zaopatrzony w tabliczkę z numerem: 1.

Dla miejscówek ustala się następujący wzór:

P. K. P. Stacja..........................

Miejscówka №.................. do biletu №..................

Wagon.............. miejsce №.............. klasy..............

Pociąg №.................. dn.......................... 19........

od.. do..

Należność Mk.......................... Podpis..........................

6 cm.

10 cm.

Miejscówki sprzedawane w Gdańsku winny zawierać tłomaczenie polskiego tekstu na niemiecki i pod tekstem polskim w odpowiednim miejscu:

Station ....

Platzkarte № .... zu Fahrausweis ....

Wagen .... Platz № .... Klasse ....

Zug № .... am ....

Gebühr .... Unterschrift ....

Miejscówki są drukami ścisłego zarachowania. Każda miejscówka składa się z dwóch kartek oznaczonych tym samym numerem. Numery biegną od 00001—10000. Miejscówki należy zeszywać w bloki po 100 biletów (200 kartek) z których dolna kartka winna być przysposobiona do oddarcia. Kartka górna pisana ołówkiem stanowi odpis, kartka dolna pisana przez kalkę stanowi właściwy dowód dla podróżnego. Wszystkie miejscówki powinna kasa po otrzymaniu zaopatrzyć stemplem z nazwą stacji, w miejscu wskazanem na miejscówce: „Stacja . . . . .".

Sprzedająca kasa winna wypełnić miejscówkę ściśle według wskazań druku.

Dyrekcje mogą w danym czasie na podstawie doświadczeń — wystąpić do M. K. Z. z wnioskiem o zezwolenie drukowania miejscówek w formie biletów kartonowych dla relacji i klas częściej żądanych.

Ministerstwo Kolei Żelaznych ustali wówczas tekst tych biletów.

Wolne miejsca w drodze sprzedaje konduktor z zastosowaniem przepisów ustalonych dla dopłat w pociągach. Dane określone dla miejscówek należy pisać na druku dla dopłaty.

Sprzedaż miejscówek na stacjach wyjścia pociągów winna być zorganizowana w istniejących kasach biletowych lub w miarę potrzeby w osobnej kasie, a także pewne ilości miejsc w kasach miejskich. Miejscówki sprzedawać można w kasach tylko równocześnie z biletem lub za okazaniem biletu i to tylko na odległość co najmniej 150 klm. To samo obowiązuje konduktora przy sprzedaży w drodze. Dyrekcje są upoważnione stosownie do potrzeb miejscowych, zezwolić w poszczególnych relacjach na sprzedaż miejscówek na mniejszą odległość jednak najmniej na odległość 100 klm.

Dla sprzedaży miejscówek w kasach miejskich wzlędnie w kasach biura podróży „Orbis" należy przeznaczyć na stałe dla każdego wagonu te numery miejsc, które bez względu na typ wagonu znajdują się w każdym wagonie do tego przeznaczonym. Biura te sprzedają miejscówki tylko do dnia poprzedzającego dzień odjazdu. W dzień odjazdu sprzedaje tylko kasa na dworcu kolejowym. Niesprzedane numery miejsc komunikują biura zewnętrzne kasie na dworcu z chwilą zamknięcia sprzedaży. Dla sprzedaży miejscówek w kasach ustala się diagram według załączonego wzoru*), dostosowanego do typu wagonów, odpowiednio do rozmieszczenia miejsc.

Dla wagonów wychodzących z Gdańska należy drukować diagram w języku polskim i niemieckim (Wagen . . . Zug . . . № . . . am . . .).

Diagram otrzymuje przy odjeździe konduktor wyznaczony do konwojowania wagonu. Na diagramie winna być przy odnośnym numerze miejsca wpisana stacja, do której sprzedano miejscówkę na to miejsce; w razie zamówienia miejsca ze stacji pośredniej stacja przyjmująca zamówienie winna na diagramie wpisać nazwę stacji, na której podróżny wsiądzie. Konduktor sprzedający miejscówki w drodze winien diagram uzupełnić. Diagram oddaje konduktor na stacji docelowej wagonu dla przechowania go przez pół roku.

W razie zmiany konduktora przed osiągnięciem stacji docelowej zdaje diagram jeden konduktor drugiemu.

Na wagony z miejscami numerowanemi należy przeznaczyć wagony Pulmanowskie możliwie jednego typu, aby zapobiedz potrzebie drukowania rozmaitych diagramów i nieporozumieniom przy sprzedaży miejscówek. Ustalone typy podadzą Dyrekcje do wiadomości Dyrekcji Warszawskiej, na którą nakłada się obowiązek drukowania diagramow dla wszystkich Dyrekcji za zarachowaniem własnych kosztów.

O ile w pociągu jest tylko jeden wagon z miejscami numerowanemi lub dwa wagony do różnych stacji docelowych, należy dla tych wagonów przeznaczyć osobnych konduktorów. Wagony z miejscami numerowanemi w pociągach złożonych wyłącznie z takich wagonów należy rozdzielić między konduktorów w ilości wskazanej potrzebą obsługi.

Pociągi w których i linje na których się ma prowadzić wagony z miejscami numerowanemi, jakoteż pociągi mające się składać z takich wagonów oznaczy M. K. Ż. względnie na wniosek Dyrekcji.

Dyrekcje zawczasu ogłoszą w porządku ustalonym kurs wagonów z miejscami numerowanemi, jakoteż gdzie i w jakich terminach można nabywać miejscówki.

Dane o zaludnieniu każdego wagonu z miejscami numerowanemi należy przedkładać do Wydziału 17 M. K. Ż. każdego 15 za ubiegły miesiąc, uzupełniając wykaz w razie potrzeby sprawozdaniem lub wnioskiem.

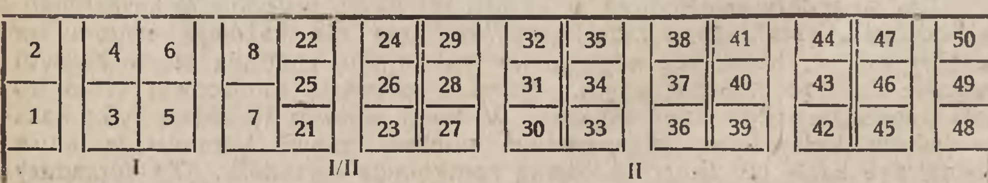
W pociągach w których kursują wagony z miejscami numerowanemi osobom cywilnym i wojskowym, którym w myśl rozporządzenia M. K. Ż. przysługuje prawo oddzielnych przedziałów (Wojewoda, Biskup, Dowódca D. O. K.) można na ich życzenie rezerwować przedziały w tych wagonach, a to za opłatą tylu miejscówek ile osób korzysta z przedziału (sekretarz, adjutant i t. p.).

Za Ministra:
(—) *J. Eberhardt*
Podsekretarz Stanu

***) Wzór.**

DIAGRAM

wagonu............................pociągu №..........dnia 192 r.

25.

INSTRUKCJA

zatwierdzona przez Ministra Kol. Żel. dn. 17/III 1922 r. za № III 2352/12 22 w sprawie statystyki celnej.

Par. 1.

W myśl Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 w sprawie statystyki celnej, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw № 107 poz. 783

z 1921 r., towary i inne przedmioty, przywożone i wywożone przez granicę polskiego obszaru celnego oraz przewożone przez polski obszar celny (transito), podlegają obowiązkowi zgłoszenia dla celów statystyki celnej z wyjątkiem towarów i przedmiotów, wymionionych w załączniku № 1.

Par. 2.

Zobowiązanym do statystycznego zgłoszenia jest ten, kto w chwili powstania obowiązku zgłoszenia uprawniony jest do rozporządzania towarem.

Par. 3.

Zgłoszenie następuje w regule pisemnie oprócz towarów w ruchu podróżnych oraz towarów w obrocie pogranicznym, podlegających odprawie zwykłej, jak i odprawie warunkowej, które mogą być zgłaszane ustnie.

Par. 4.

Przedmiotem jednego zgłoszenia może być tylko ta ilość towarów, która w wywozie zostaje nadana do przewozu za jednym listem przewozowym, a w przywozie i przewozie ta ilość towarów, która odprawiona zostaje przez urząd celny za jednym dokumentem celnym.

Par. 5.

Zgłoszenie pisemne następuje przez wypełnienie i złożenie przepisanej dla danego kierunku i obrotu karty zgłoszenia statystycznego według ustalonych przez Główny Urząd Statystyczny wzorów i sprzedawanych po cenie 5 (pięć) marek za sztukę.

Par. 6.

Od każdego zgłoszenia statystycznego zgłaszający obowiązany jest uiścić opłatę statystyczną przez nalepienie na karcie marki statystycznej, specjalnie w tym celu ustanowionej.

Podstawą wymiaru opłaty statystycznej jest w regule waga surowa towaru, przy zwierzętach żywych — ilość sztuk.

Najniższy wymiar opłaty statystycznej, uiszczanej od jednego zgłoszenia wynosi 5 mk. oprócz ceny karty zgłoszenia statystycznego. Opłatę wysokości 5 mk. uiszcza się od każdych 200 kg. towarów nieopakowanych, od każdych zaś 100 kg., jeśli towary są opakowane w zupełności lub częściowo. Od ułamków powyższych ilości opłaca się pełną należność.

Przy zwierzętach żywych opłata statystyczna wymierzoną zostaje od sztuki w następującej wysokości:

konie i bydło rogate	20 mk.	
owce i świnie	10 „	
wszelkie ptactwo	5 „	od 2-ch sztuk;
inne zwierzęta żywe	5 „	od 1-ej sztuki.

Par. 7.

Od opłaty stemplowej wolne są:

1) towary, nie podlegające zgłoszeniu,
2) towary, przewożone przez polski obszar celny (transito),
3) towary, zgłaszane w ruchu podróżnych,
4) towary, zgłaszane w obrocie pogranicznym.

Par. 8.

Przywóz. W przywozie zgłoszenia statystyczne złożyć należy w tym urzędzie, w którym następuje ostateczna odprawa celna.

Do Ajencji celnych należy obowiązek zgłoszenia tylko tych przesyłek, przy których formalności celne — w zastępstwie stron — załatwiają Ajencje, wszystkie zaś inne przesyłki zgłaszają osoby i firmy, uprawnione do rozporządzenia towarem.

Par. 9.

Przewóz. W przewozie przez polski obszar celny (transito) kartę zgłoszenia statystycznego złożyć należy w urzędzie celnym wejściowym przez Ajencję Celną względnie przez osoby lub firmy uprawnione do rozporządzenia towarem.

Zgłoszenie statystyczne tranzytowych przesyłek, przewożonych z Prus Wschodnich do reszty Niemiec przez korytarz polski i odwrotnie, zostanie określone oddzielnem rozporządzeniem.

Uwaga do par. 8 i par. 9. Wzory kart zgłoszeń w przywozie i przewozie są wskazane w par. 12 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10/XI 1921 r. (Dz. Ust. № 107, poz. 783 z 1921 r.*).

Karty te oraz marki statystyczne Ajencje Celne nabywają w Urzędach Celnych i należności z tego tytułu powstałe pobierają tak, jak inne wydatki.

Par. 10.

Wywóz. W wywozie kartę zgłoszenia statystycznego złożyć należy w chiwili nadania przesyłki do przewozu i dołączyć do listu przewozowego w sposób, wyłączający zagubienie. Kolej nie przyjmuje do przewozu przesyłek za granicę celną Państwa Polskiego bez odpowiedniej karty zgłoszenia statystycznego, którą obowiązany jest złożyć nadawca, przyczem stacja powinna zbadać:

a) czy towar zgłoszony został na formularzu przepisany,
b) czy wszystkie rubryki formularza zostały dokładnie wypełnione,
c) czy treść zgłoszenia statystycznego zgodna jest z treścią listu przewozowego,
d) czy uiszczona została opłata statystyczna w przepisanej wysokości.

Dokonane sprawdzenie karty statystycznej stacja nadawcza potwierdza pieczęcią urzędową.

Karta ta towarzyszy towarowi do urzędu celnego wyjściowego, któremu Alencja Celna—po sprawdzeniu tejże, jak wyżej — oddaje przy deklaracjach wywozowych do dalszego urzędowania.

W razie ujawnienia na wyjściowej stacji granicznej braku karty zgłoszenia — z powodu zaginięcia lub niedołączenia przez nadawcę — Ajencja celna obowiązana jest sporządzić kartę zgłoszenia.

Dla umożliwienia — w razie braku karty zgłoszenia — Ajencjom Celnym wypełnienia wszystkich rubryk formularza stacja nadawcza powinna w liście przewozowym wskazywać wartość towaru.

Obowiązek Ajencji Celnej sprawdzania lub też sporządzania karty zgłoszenia statystycznego odnosi się tylko do przesyłek, przy których wywozowe formalności celne są przez nią załatwiane. Powstałe w tym wypadku należności za karty zgłoszeń i marki statystyczne Ajencja Celna otrzymuje na podstawie jej pisemnego żądania gotowizną z kasy stacji granicznej, która wydatek ten wyrównywa u siebie przekazaniem cedułą obciążającą na stację nadawczą celem ściągnięcia od nadawcy przesyłki.

Karty zgłoszeń w wywozie są 4 rodzajów, mianowicie:

a) barwy czerwonej według wzoru № 2 dla towarów krajowych (t. j. wytworzonych, przerobionych lub obrobionych w kraju) w wolnym obrocie.

b) barwy bronzowej według wzoru № 3 dla towarów zagranicznych (t. j. wytworzonych, przerobionych lub obrobionych zagranicą) w wolnym obrocie,

c) barwy zielonej według wzotu № 6 — dla towarów, wywożonych z powrotem zagranicę w obrocie warunkowym,

d) barwy niebieskiej według wzoru № 7 dla pozostałych towarów w obrocie warunkowym,

Uwaga. Przez wolny obrót należy rozumieć obrót towarów, poddanych zwykłej odprawie celnej.

Przez obrót warunkowy rozumieć należy obrót wszystkich tych towarów, które poddane zostają odprawie celnej warunkowej.

Obrót ten obejmuje:

1) obrót czasowy i 2) obrót dla uszlachetnienia.

1) Obrót czasowy obejmuje towary, wywożone z polskiego obszaru celnego czasowo i mające powrócić w stanie niezmienionym (np. towary wywożone na wystawę),

2) Obrót dla uszlachetnienia obejmuje towary, wywożone celem poddania ich pewnemu ściśle określonemu procesowi przerobu, obrobieniu, naprawy lub udoskonalenia z zamiarem powrotu.

Par. 11.

Główny Urząd Statystyczny wyda i roześle Dyrekcjom pierwszy zapas kart zgłoszeń statystycznych w wywozie № 2, 3, 6 i 7, których wartość mają Dyrekcje wyrównać temuż urzędowi gotowizną. Dyrekcje w zależności od rozmiaru zagranicznego ruchu wywozowego — ustalą dla każdej stacji ilość kart zgłoszeń statystycznych wzoru № 2, w które zaopatrzą poszczególne stacje, natomast karty zgłoszeń statystycznych wzorów № 3, 6 i 7. jako potrzebne tylko dla wyjątkowych przesyłek, należy wysłać stacjom w minimalnych ilościach.

W przyszłości zapotrzebowanie kart zgłoszeń statystycznych wysyłają Dyrekcje bezpośrednio do Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie (Al. Jejorozolimska № 32), regulując należność za nie gotówką.

Formularze te mają Dyrekcje traktować narówni z innymi drukami sprzedażnemi.

Odbiór kart zgłoszeń statystycznych Dyrekcje potwierdzają Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

Marki statystyczne są do nabycia we wszystkich urzędach pocztowych i celnych.

Za Ministra:
(—) *J. Eberhardt.*
Podsekretarz Stanu.

***) Załącznik 1.**

WYCIĄG

z dziennika Ustaw № 107 poz. 783. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r.

Par. 2. Od obowiązku zgłoszenia statystycznego wolne są:

1. Towary i przedmioty w ilości poniżej 250 gr. niepodlegające ocleniu.
2. Środki płatnicze, tak krajowe jak i zagraniczne z wyjątkiem monet złotych i srebrnych.
3. Papiery wartościowe.

4. Krajowe towary przewożone z polskiego obszaru celnego przez zagraniczny obszar celny do innych miejscowości na polskim obszarze celnym.

5. Towary i przedmioty przewożone przez polski obszar celny pocztą oraz w ruchu podróżnych.

6. Towary, mylnie przywiezione do polskiego obszaru celnego statystycznie nie zgłoszone w przywozie, które wprost lub po krótkiem przechowaniu ich w składach granicznych wracają z powrotem zagranicę.

7. Towary mylnie wywiezione z polskiego obszaru celnego niezgłoszone statystycznie w wywozie, a wracające z powrotem do polskiego obszaru celnego.

8. Produkty rybołówstwa polskich rybaków, uzyskane z wód wzdłuż własnego wybrzeża morskiego lub na nadgranicznych rzekach lub wodach.

9. Produkty gospodarstw przeciętych linją celną oraz przedmioty i narzędzia gospodarcze związane z prowadzeniem tych gospodarstw.

10. Zwierzęta domowe, pędzone na paszę lub do wykonywania chwilowych robót jakoteż przychówek z tych zwierząt oraz masło i ser.

11. Przedmioty przeznaczone do bezpośredniego użytku zwierzchników państw obcych, podczas ich chwilowego pobytu oraz przedmioty uwierzytelnionych zastępców dyplomatycznych obcych państw.

12. Przybory urzędowe, jako to: flagi, godła, pieczęcie i druki, przeznaczone dla uwierzytelnionych na obszarze celnym zastępców dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych.

13. Przedmioty niezbędnie potrzebne przy rokowaniach, rozprawach dochodzeniach i innych urzędowych czynnościach władz publicznych.

14. Ordery i medale wystawione nadane przez rządy państw zagranicznych.

15. Wzory i próby towarów, nienadające się do innego użytku.

16. Przedmioty używane, które podróżni, funkcjonarjusze publicznych zakładów przewozowych, woźnice, flisacy i lotnicy mają przy sobie do swego osobistego użytku oraz wykonywanie zawodu; żywność i lekarstwa potrzebne w czasie podróży, o ile przedmioty te pod względem jakości i ilości odpowiadają potrzebie i stosunkom osó podróżujących.

17. Środki przewozowe wprowadzone do czasowego użytku, jako to: wagony kolejowe wozy, statki, samochody, rowery i samoloty, wraz z przedmiotami służącemi do ich wewnętznego urządzenia lub potrzebnemi do utrzymania ich w ruchu, jakoteż inne środki transportowe, jak taczki, kosze, putnie i t. p. uprząż i okrycia zwierząt wierzchowych, pociągowych i jucznych o ile te środki i przedmioty były już używane i służą wyłącznie do przewozu lub przenoszenia towarów.

18. Trumny ze zwłokami, urny z popiołami zwłok wraz z należącemi do nich wieńcami i kwiatami; wieńce, kwiaty oraz przedmioty, przeznaczone do utrzymania lub ozdoby grobów.

19. Zabytki starożytności, dzieła sztuki oraz środki i preparaty naukowe, przeznaczone do zbiorów publicznych i zakładów naukowych.

20. Materjał budowlany, przybory potrzebne do utrzymania ruchu i wogóle do wykonania służby na położonych przy linji celnej, drogach łącznikowych i stacjach kolei zagranicznych,

Następujące towary i przedmioty pod warunkiem, iż zostały zwolnione od cła:

21. Ruchomości używane osób przesiedlających się do polskiego obszaru celnego po dłuższym pobycie zagranicą.

22. Wyprawy ślubne osób, które wskutek zawarcia związku małżeńskiego z osobą na polskim obszarze celnym stale zamieszkałą, przesiedlają się do tego obszaru.

23. Przedmioty używane otrzymane w spadku.

24. Rzeczy przeznaczone do własnego użytku pogorzelców, osób dotkniętych powodzią lub poszkodowanych wskutek innych klęsk elementarnych, jako to. środki spożywcze, ubrania, sprzęty domowe, przedmioty służące do odbudowy lub prowadzenia gospodarstwa, tudzież rzeczy niezbędnie potrzebne do celów akcji ratowniczej, prowadzonej przez zagraniczne organizacje filantropijne.

25. Opakowanie zewnętrzne i wewnętrzne, jako to: beczki, skrzynie, kufry, butle żelazne, kosze, flaszki, worki i t. p. wywożone zagranicę jeśli mają wrócić z powrotem do kraju oraz opakowania wracające zagranicę.

26) Opakowanie zewnętrzne i wewnętrzne, jako to: butle żelazne, worki i t, p.: które nadchodzą z zagranicy do kraju, jeżeli wywiezione zostaną napowrót zagranicę oraz opakowania, wracające zagranicę.

Załącznik 2.

WYKAZ KRAJÓW.

Lista Państw i ważniejszych kolonji.

W Europie.

1) Angija (z Irlandją i Szkocją),
2) Gibraltar,
3) Malta,
4) Norwegja,
5) Islandja,
6) Spicberg i wyspy podbiegunowe,
7) Szwecja,
8) Danja,
9) Niemcy bez Prus Wschodnich,
10) Prusy Wschodnie,
11) Belgja,
12) Francja (z Andorrą i Monaco),
13) Portugalja (z Azorskiemi i Maderą),
14) Hiszpanja (z wyspami Balearskiemi, Pityjzyjskiemi i Kanaryjskiemi),
15) Szwajcarja,
16) Austrja,
17) Czecho-Słowacja,
18) Włochy,
19) Jugosławja,
20) Okręg Rjeka,
21) Albanja,
22) Grecja,
23) Turcja (Europ. i Azjat.),
24) Bułgarja,
25) Rumunja,
26) Węgry,
27) Ukraina,
28) Litwa,
29) Białoruś,
30) Łotwa,
31) Estonja,
32) Finlandja,
33) Rosja,
34) Republiki północne kaukazkie.

W Azji.

35) Syberja,
36) Turkiestan,
37) Gruzja,
38) Armenja,
39) Aserbeidżan,
40) Persja,
41) Buchara,
42) Chiwa,
43) Syrja,
44) Mezopotamja,
45) Palestyna,
46) Arabja,
47) Aden,
48) Ceylon,
49) Indje Brytańskie (z wyspami Maltońskiemi i Andamańskiemi, Beludżistanem i Birmą),
50) Posiadłości Angielskie na Malakka i na północy Borneo,
51) Sjam,
52) Indochiny francuskie,
53) Indje francuskie (Pandichery, Chandarnagar etc.),
54) Indje holenderskie (Jawa, Sumatra),
55) Timor Goa,
56) Chiny,
57) Hongkong (angielski),
58) Japonja z Formozą i Sachalinem,
59) Korea,
60) Filipiny.

W Australji i Polinezji.

61) Australja z Tasmanją i Nową Gwineą,
62) Nowa Zelandja,
63) Hawai,
64) Francuskie posiadłości w Polinezji,
65) Angielskie posiadłości w Polinezji,
66) Samoa (amerykańska posiadł.).

W Afryce.

67) Algier,
68) Tunis,
69) Marokko,
70) Libja,
71) Kolonje włoskie w Afryce,
72) Egipt z Sinai oraz Sudan-Egipsko-Brytański,
73) Abissynja,
74) Kolonje francuskie w Sudanie Zachodnim i Kongo francuskie,
75) Kolonje angielskie w Sudanie Zachodnim i Kamerun,
76) Kongo Belgijskie,
77) Liberja,
78) Kolonje portugalskie w Zachodniej Afryce (Mozambik),
79) Kolonje portugalskie w Zachodniej Afryce (Angola i t. d.),
80) Związek Południowo - Afrykański,
81) Madagaskar,
82) Rounion,
83) Maurytius,
84) Wschodnia Afryka Brytańska i protektoraty środkowe,
85) Posiadłość Hiszpańska w Afryce.

W Ameryce.

86) Argentyna,
87) Uragwaj,
88) Paragwaj,
89) Boliwja,
90) Chillis,
91) Peru,
92) Equador,
93) Brazylja,
94) Gujana Holenderska,
95) Gujana Francuska,
96) Gujana Brytańska i Trynitad,
97) Wenezuela,
98) Kolumbja,
99) Panama,
100) Kostarika,
101) Guatomala,
102) Nicaragua,
103) Honduras,
104) Salwador,
105) Honduras Brytański,
106) Kuba,
107) San Domingo,
108) Haiti,
109) Jamaica,
110) Portorico,
111) Małe Antylle Francuskie,
112) Małe Antylle Angielskie i Bahama,
113) Małe Antylle Duńskie,
114) Meksyk,
115) Stany Zjednoczone,
116) Kanada.

ZAWIADOMIENIA.

Mianowania:

Minister Kolei Żelaznych rozporządzeniem z dnia 29 marca 1922 r. mianował:

Dyrektora Departamentu Budowy i Utrzymania Kolei w Ministerstwie Kolei Żelaznych Inż. Berkiewicza Jana — Prezesem Dyrekcji Budowy Państwowych Kolei Żelaznych w Warszawie.

Prezesa Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu, Inż. Mrozowskiego Józefa — Dyrektorem Departamentu Budowy i Utrzymania Kolei w Ministerstwie Kolei Żelaznych.

Poruczenie kierownictwa.

Minister Kolei Żelaznych rozporządzeniem z dnia 29 marca 1922 r. poruczył tymczasowe kierownictwo Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu Wiceprezesowi tej Dyrekcji Inż. Krzeczkowskiemu Janowi.

L. T. 335.

Mianowania:

Dr. Zgórski Kazimierz, lekarzem Naczelnym przy Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku.

L. dz. I. 1170/3/22.

Przeniesienia na emeryturę:

Zasławski Antoni, insp. Kolei Państwowych i kierownik działu taryf osobowych w Wydziale handlowym w Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie z dniem 1 kwietnia 1922 r.

L. I. 3048/3/22.

Zwolnienia:

Inż. Marjański Jerzy, naczelnik zapasowego oddziału drogowego Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu, z dn. 1 stycznia r. b. na własną prośbę.

L. dz. I. 2643/3/22.

KONKURSY:

na posadę naczelnika działu umów i przedsiębiorstw pomocniczych w Wydziale Przewozowo-Taryfowym Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.

Warunki dla ubiegających się: 5 lub 6 stopień płacy, ukończone studja średnie (pierwszeństwo mają kandydaci z wykształceniem akademickiem), oraz dłuższa praktyka w służbie handlowej, w szczególności znajomość spraw dotyczących umów, czynności ajencji celnych i stacji miejskich.

Termin składania podań do 1 maja 1922 r.

L. I. 1661/3/22.

na posadę naczelnika działu regulacyjnego w Wydziale Przewozowo-Taryfowym Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.

Warunki dla ubiegających się: 5 lub 6 stopień płacy, ukończone studja średnie, oraz dłuższa praktyka w służbie ekspedycyjnej zewnętrznej i w Wydziale handlowym.

Termin składania podań do 1 maja 1922 r.

L. I. 1661/3/22.

Tłoczono w Drukarni Państwowej. 17205